

Privatbanken og faar disse Penge, og naar saa Privatbanken ikke mener at kunne yde Forstrækning længere, gaar man til Justitsministeren, og saa faar man en Bevilling paa Finansloven til Dækning af Underskuddet. Det forekommer mig, at det er en Forretningsgang, som neppe i Længden lader sig opretholde. Jeg skulde mene, at det rigtigste her vilde være, at man siger som saa: Lad os forhøje Tilskuddet til Instituttet til de ubemidlede, der ikke selv kan betale, til 100 000 maaske 200 000 Kr., og lad os yde Instituttet et fast Tilskud. Det kunde der være nogen Rimelighed i, idet jeg jo tror, at alle er- kender, at Lysinstituttet udfører et sær- deles godt Arbejde og udfolder en for- trinlig Virksomhed, men det synes mig lidet forsvarligt, at et Institut, selv om det er selvejende, saa godt som uden nogen videre Kontrol kan sidde og udskrive Penge, som Statskassen saa ganske rolig betaler.

Jeg vender mig saa til Rigshospitalet. For Rigshospitalets Vedkommende stiller det sig saaledes, at der paa Finansloven for 1919—20 er opført en Indtægt paa 327 000 Kr., men en Udgift paa 1 865 253 Kr. 36 Øre. Paa det her foreliggende Tillægsbevillingslovforslag findes der til- sammen Bevillinger til Rigshospitalet paa 3 034 860 Kr. 23 Øre. Det viser sig altsaa, at Rigshospitalet for Finansaaret 1919—20 staar med en Indtægt af 327 000 Kr. og med en Udgift paa 4 900 113 Kr. 59 Øre. Nu er det jo ganske givet — og det er sikkert klart for alle —, at Rigshospi- talet hvert Aar vil kræve et meget stort Tilskud fra Statens Side. Det er noget, der viser sig andre Steder, f. Eks. Køben- havns Kommune yder aarlig et meget stort Tilskud til sine Hospitaler, det samme gælder ude i Provinskøbstæderne og for øvrigt ogsaa for Amtssygehusenes Vedkommende, der skal ganske naturligt ydes meget store Tilskud. Men det fore- kommer mig alligevel, at naar Rigshospi- talet staar med den af mig nævnte Ind- tægt og Udgift, kunde der være nogen Grund til at overveje, om der enten ikke var Mulighed for at begrænse Udgifterne noget eller søge Indtægterne noget for- højet. Dette Spørgsmaal vil jeg derfor gerne henstille til Overvejelse af Under- visningsministeren, under hvem det jo sorterer.

Jeg har nu nævnt enkelte Spørgsmaal, der, som det forekommer mig, viser, at det er gaaet meget let med at afholde Udgifter af Statskassen. Der kunde næv-

nes mange flere, men det er der naturlig- vis ingen Anledning til, og dog maa jeg saa sige, at det, jeg her har fremdraget, kun er Smaating mod det, Statsbanerne er i Stand til at præstere. Rigshospitalet og Finsens Lysinstitut og andre Institu- tioner kan nok virke som smaa Suge- maskiner overfor Statskassen, men Stats- banerne virker som et meget stort Suge- værk. Nu skal jeg ikke komme ind paa at omtale Statsbanernes Stilling ret meget, da Spørgsmaalet blev omtalt her i Tinget forleden, da vi havde Statsbanernes Takst- lovforslag til Behandling, og der er ingen Anledning til at komme stærkt ind paa dette Spørgsmaal ved denne Lejlighed. Men der er dog nogle Udgifter paa Stats- banernes Budget, som jeg gerne vil hen- lede Opmærksomheden paa. Det er Ud- gifterne til Ekstraarbejde. Paa Finans- loven for 1919—20 findes der tilsammen opført Udgifter til Ekstraarbejde paa i alt 5 844 000 Kr. Det er til Ekstraskrivning, Ekstrategning, Ekstraarbejde ved Banernes Bevogtning o. s. v. Men paa Tillægsbevil- lingslovforslaget, som det her foreligger, findes der endvidere paa denne Konto op- ført 8 315 500 Kr. Det vil altsaa ses, at der til Ekstraarbejde for Statsbanernes Vedkommende søges en Bevilling paa i alt 14 159 500 Kr. Ja, der maa ganske sik- kert kunne udføres adskilligt Ekstraarbejde for dette Beløb. Nu gaar jeg ud fra, at naar der findes opført saa vældig store Beløb til Ekstraarbejde, er det til Dels foranlediget ved Indførelsen af den 8 Timers Arbejdsdag. Men jeg vil dog hen- stille til den højtærede Minister for offent- lige Arbejder, om der ikke kunde være Mulighed for, i Betragtning af, at der har fundet en Del Indskrænkninger Sted af Toggangen, at komme i det væsentlige bort fra disse store Beløb til Ekstraarbejde. Der kunde maaske ogsaa være Anledning til at overveje, om Personalet ved Stats- banerne ikke kunde formindskes noget, idet jeg gaar ud fra, at der i det sidste Aar er foregaaet en meget betydelig For- øgelse af Personalet paa Grund af Ar- bejdstidens Fastsættelse til 8 Timer. Jeg henstiller altsaa til den højtærede Minister at overveje dette Spørgsmaal.

Jeg skal ikke udtale mig nærmere om Statsbanernes Budget, men vil gerne be- nytte Lejligheden til at takke den højt- ærede Minister for offentlige Arbejder for det Cirkulære, han for en Tid siden, og ret hurtigt, efter at han havde tiltraadt sin Stilling, udsendte angaaende Stats- tjenestemændenes Strejkeret. Det er min